

Subota, 26.03.2011.g.

Kraljevstvo Božje!? Kako je tamo, kako ono izgleda? Da li je slično ovome svijetu, samo su drugi odnosi, ili je drugačije, nama ljudima nezamislivo? Ima li ondje i drugih ljudi, poznatih i nepoznatih, što se tamo radi? Da li ću sresti neke poznate ljude iz ovog života, rodbinu ili prijatelje? Kakvi su i što rade anđeli, sveci, blaženici? Što je to i kako je to za što se vrijedi odricati, potruditi zaslužiti u ovom našem kratkotrajnom ljudskom životu?

Ta i slična pitanja često se "vrte" među nama vjernicima a i među onima koji ne vjeruju u Gospodina.

U nastojanju da svjedočim svoju vjeru u Gospodina drugima oko sebe, i riječima i djelima, dolazim i do toga da si moram u sebi "složiti" kako bi to izgledalo ili kako to izgleda u KRALJEVSTVU BOŽJEM. A ZAPRAVO, ŠTO SE MENE TIČE, JA JEDNOSTAVNO I NEMAM TOLIKU

POTREBU
DA
TOČNO
ZNAM
KAKO
JE
TO
U
KRALJEVSTVU
BOŽJEM.
U
OVOM
TRENUTKU,
NA
OVOJ
RAZINI
MOJE
DUHOVNOSTI
I
VJERE,
MENI
JE
DOSTA
I
POMISAO
DA
ĆU
BITI
U
BLIZINI
GOSPODINA,
NJEGOVOGA
SVJETLA,
MIRA
I
OPUŠTAJUĆE
ATMOSFERE,
UZ
MOLITVU
I
SLAVLJENJE
GOSPODINA,
BOGA
NAŠEGA,
TO
MI

JE
POTPUNO
DOVOLJNO
DA SPOZNAM.

JER, AKO SAM U BLIZINI GOSPODINA, JEDNOSTAVNO SVE DRUGO POSTAJE NEVAŽN
O. ISTIN
A, NIJ
E M
I
JOŠ
SVE
TO
POSVEMA
JASNO
ALI
VIDIM
DA
MI
GOSPODIN
DADNE
SPOZNATI
ONO
ŠTO
JE
ZA
MENE
BITNO.
JER
ON
ZNA
DA
PREVIŠE
SPOZNAJA
SIGURNO
JA
NE
BIH
MOGAO
PRIHVATITI
BEZ
TOGA
DA
POSTANEM

OHOL,
LICEMJERAN
I
BEZ
TOGA
DA
NE
USPIJEM
SHVATITI
SVE
ONO
ŠTO
MI
JE
ON
HTIO
DATI.
I
ZA
TO
SAM
JA
PRESRETAN
ŠTO
ME
GOSPODIN
POLAKO
VODI.

No, ja bih htio i onima koji ne vjeruju u Gospodina ili im je vjera slaba, predložiti, po našem
sadašnjem ljudskom poimanju, KAKO IZGLEDA KRALJEVSTVO BOŽJE. ONAKO KOLIKO JA
TO
MOGU
SADA
SPOZNATI.
I
MISLIM
DA
JE
TO
ISTO
VAŽNO
U
VJERSKOM

U
DUHOVNOM
RASTU
SVAKOG
POJEDINOG
VJERNIKA.
DA
SI
PROTUMAČI
I
DA
SPOZNA,
KOLIKO
MU
GOSPODIN
DADNE,
ŠTO
JE
TO
I
KAKO
TO
IZGLEDA
U
KRALJEVSTVU
BOŽJEM.
DA
NIJE,
NE
BI
SE
GOSPODIN
TRUDIO
TO
OBJAVITI
I
U
BIBLIJI
I
U
OBJAVAMA
RAZNIM
LJUDIMA,
OBIČNIM
I
SVETIM.

Pročitao sam BIBLIJU, A POGOTOVO OTKRIVENJE. Pročitao sam i neke popularne knjige koje "dodiruju" tu temu, poput "PUT

DUŠE",

"U

ZAGRLJAJU

SVJETLOSTI",

ili

"SVJEDOČANSTVO

GLORIE

POLO". I neka druga svjedočanstva. To su sve svjedočanstva nas ljudi kojima je GOSPODIN

DAO

SPOZNATI

NEŠTO

OD

ONOGA

ŠTO

NAS

ČEKA

POSLIJE

NAŠE

ZEMALJSKE

SMRTI.

I

SVI

TI

LJUDI

SU,

POSREDNO

ILI

NEPOSREDNO,

DOBILI

ZADATAK

DA

SVJEDOČE

TA

SVOJA

DOŽIVLJENA

ISKUSTVA

DRUGIMA.

HVALA

TI

NA

TOME GOSPODINE!

No, onda što sam si sigurno razjasnio je to da se U POKUŠAJU PREDOČAVANJA KAKO IZGLEDA ŽIVOT POSLIJE SMRTI, KAKO IZGLEDA KRALJEVSTVO BOŽJE, MORAMO KOLIKO GOD MOŽEMO RIJEŠITI SVOJE OGRANIČENE LJUDSKE PRIRODE, I SAMIM TIM, I OGRANIČENE LJUDSKE SPOZNAJE NEČEGA NEOPIPLJIVOGA I BUDUĆEGA.

A TO JE JAKO TEŠKO, NEMOGUĆE. SAM SAM TO SPOZNAO.

Koji od nas nismo ponekad razmišljali o tome gdje je kraj svemiru, pa što je iz toga kraja, itd... I KADA SAM PRIJE,

POGOTOVO
U
MLAĐIM
DANIMA,
O
TOME
RAZMIŠLJAO,
IZGUBIO
SAM
SE,
POSTALO
ME
STRAH,
JER
SAM
POSTAO
SVJESTAN
BESKRAJNOSTI
SVEMIRA
I
MOJE
NIŠTAVNOSTI.
MORAO
SAM
BRZO
VRATITI
MISLI
NA
ONO
OKO
MENE,
ONO
SVAGDAŠNJE,
DA
BI
NESTAO
TAJ
STRAH
I
KAKO
BIH
OPET
BIO
NETKO
I
NEŠTO.

Od kada sam počeo prepuštati Gospodinu svoj život, da ga prihvaćam onako kako dolazi, da živim i djelujem po njegovim zakonima i zapovijedima, TOGA S
TRAHA
JE
NESTALO.

I opet sam razmišljao o beskonačnosti svemira, o silnim galaksijama koje nas okružuju, o tome kako sam ja i ova naša Zemlja ništavni u svemu tome, itd.

ALI SADA NIJE BILO VIŠE STRAHA. SVE IMA SMISAO. U GOSPODINU. JER ON JE POČE
TAK I
KRAJ.
ON
JE
BIO,
JE
I
BIT
ĆE
ZAUVIJEK.
ON
JE
SVE
STVORIO,
ON
DOPUŠTA
DA
SE
SVE
MIJENJE
PO
SVOJIM
BOŽANSKIM

PLANOVIMA.
ON
IMA
PLAN
I
PLANOVE
ZA
SVE
NAS
I
ZA
CIJELI
SVEMIR.

I JOŠ NEŠTO. JAKO VAŽNO U ODNOSU NA PRIJE. GOSPODIN MI JE DAO DA SPOZNA
M DA JA
NISAM
NIŠTAVAN
U
ODNOSU
NA
SVE
TO.
NE.
JA
SAM
JAKO
VAŽAN.
ON
MENE
LJUBI.
ON,
KOJI
JE
SVE

STVORIO
I
SVIME
VLADA,
STVORIO
JE
I
MENE
PO
SVOJEM
BOŽANSKOM
PLANU
JER
ME
LJUBI.
KAO
DA
ME
CIJELI
SVEMIR
LJUBI.
A
OVO
JE
JOŠ
VIŠE.
LJUBI
ME
ONAJ
KOJI
JE
SVE
TO
STVORIO.

I SAM MI JE DOŠAO TO REĆI, KAO ČOVJEK. I JOŠ MI TO OBJAVLJUJE, SKORO SVAKO DNEVNO
U
RAZNIM
OBJAVAMA.
DA
VJERUJEM
I
DA
SE
OBRATIM
KAKO
BI
ŽIVIO
S
NJIM
U
NJEGOVOM
KRALJEVSTVU.
VJEČNIM
ŽIVOTOM
U
VJEČNOM
KRALJEVSTVU.

OD KADA SAM TO PRIHVATIO, IZGUBIO SAM POTREBU DA SVOJIM OGRANIČENIM LJU
DSKIM
POIMANJEM
POKUŠAVAM
SHVATITI
I
PREDVIDJETI
SVE
OKO
MENE.
PA
TAKO
I
KRALJEVSTVO
BOŽJE.

MOJE
JE
SAMO
DA
GA
ZASLUŽIM
ONAKO
KAKO
MI
JE
GOSPODIN
U
SVOJIM
ZAPOVIJEDIMA
TO
DAO
ZA
SPOZNATI.
A
GORE,
U
VJEČNOSTI,
ON
ĆE
SIGURNO
ZA
MENE
I
SVE
TAKVE,
KOJI
ĆE
ŽIVJETI
PO
NJEGOVOJ
RIJEČI,
PRIPREMITI
ŽIVOT
NEPOJMLJIVO
LIJEP.
JER
DRUGAČIJE
JEDNOSTAVNO
NE
MOŽE
BITI.

JER
AKO
JE
ŽIVOT
U
GOSPODINU
VEĆ
TAKO
LIJEP
OVDJE
NA
ZEMLJI
GDJE
NAS
ZLO
SVAKODNENVO
NAPADA,
KAKO
LI
ĆE
TEK
BITI
LIJEP
GORE
GDJE
ĆEMO
BITI
SAMO
GOSPODIN
I
MI
KOJI
SMO
U
NJEGA
VJEROVALI.

**I U SUPROTNO ME NITKO NE MOŽE RAZUVJERITI. JEDNOSTAVNO MI JE I SADA ŽIVO
T
EP
KADA
GA
PRIHVAĆAM
KAKO
DOLAZI.**

I pita me danas jedan konobar u kafiću na kavi da li hoću pročitati današnje novine. A tamo udarna vijest da je uhapšen opet netko radi mita i korupcije, da NATO bombardira Libiju, da je zračenje u Japanu, itd. A ja mu kažem da ne želim jer ništa neću propustiti ako neću to sve pročitati. I uvjerio sam se u sve to jer ne čitam novine već godinu i pol dana. A prije toga sam bio pretplaćen i na Večernji list i na Sportske novosti, i oba dvoje novine dobivao sam svaki dan doma. I u tih godinu i pol dana dogodio se i Sanader, i kriza, i ratovi, i hapšenja, i svašta drugo. A ja nisam ništa propustio. Sve se to dogodilo i bez mene, i proći će bez mene. Nisam mogao i ne mogu ništa u svemu tome promijeniti jer su to puti nekih drugih ljudi. Zna Gospodin a znaju vjerojatno i oni zašto se to sve tako dogodilo. I čemu da mi zlo, preko raznih takvih medijskih vijesti, usađuje u mene strah, srdžbu, rezingniranost, malodušje, itd.

**JA
TO
NE
ŽELIM.**

A onda bi netko mogao reći da ću tako zaglupljati. Neću znati ništa što se oko mene događa. A samo čitati vjersku literaturu, samo ići na mise, samo razgovarati o Gospodinu i Njegovom

Kraljevstvu, da ću postati "FACH – IDIOT". **O KAKO BI JA HTIO DA JE TO ISTINA! DA POSTANEM "FACH - IDIOT" U LJUBAVI PREMA GOSPODINU.**

A svi oko mene se pitaju a od čega ćeš živjeti, što ćeš jesti, kako ćeš pod stare dane, itd. PA J A DO SADA NISAM BAŠ U NIČEMU, OD KADA SAM PREDAO ŽIVOT GOSPODINU U RUKE, PRIMIJETIO DA SLABIJE ŽIVIM. O, ŽIVIM PUNO LJEPŠE. SVE

IMAM.
I
JESTI,
I
PITI,
I
GDJE
SPAVATI,
I
S
ČIM
SE
VOZITI.
NE
PIJEM,
NEMAM
NIKAKVIH
ZDRAVSTVENIH
PROBLEMA.
I
STALNO
SAM
ZADOVOLJAN
I
SRETAN.
I
STALNO
MI
ŽIVOT
NOSI
NEKE
PROBLEME.
ALI
SE
ONI
RIJEŠE.
PUSTIM
GOSPODINA
DA
ME
VODI
A
JA
SAMO
ČINIM
ONAKO

KAKO
MISLIM
DA
ON
HOĆE.
I
ČINIM
SAMO
ONO
ŠTO
JA
MOGU.
OSTALO
RIJEŠI
GOSPODIN.

I opet neko pitanje sa strane, a kako će to dugo? A **JA SAMO VIDIM DA JE SVE DOBRO**
I
NEMAM
NI
JEDAN,
PA
NI
NAJMANJI
RAZLOG
DA
SUMNJAM
DA
U
BUDUĆNOSTI
NEĆE
BITI
U
REDU.
I

uvjerio
sam se na svom
prijšnjem životu da sve što sam ja činio po mojem ljudskom poimanju,
BEZ
GOSPODINA,
kad-tad je krenulo krivo i završilo je loše.
I
SADA,
S
JEDNE
STRANE
JE
SVO
TO
MOJE
ISKUSTVO,
PRIJE
LOŠE
A
SADA
DOBRO,
ISKUSTVO
ŽIVOTA
BEZ
I
SA
GOSPODINOM,
A
S
DRUGE
STRANE
STRAH
ŠTO
ĆE
I
KAKO
BITI
SUTRA
I
BUDUĆNOSTI.
ŠTO
JE
BOLJE?

MA DAJTE, DA LI JE TO UOPĆE I ZA USPOREDITI!

Ja se samo moram okrenuti oko sebe i pitati što ja mogu učiniti u svojem životu, u životu ljudi oko mene, KAKO JA MOGU POMOĆI GOSPODINU U NOŠENJU NAŠIH KRIŽEVA.

Ako sam bez posla, ne mogu naći zaposlenje, da li ga se trudim naći, da li radim nešto drugo korisno, da li pomažem drugima sada kada imam više vremena, da li tražim Gospodina, da li sam se upitao da zašto sam bez posla, da li je možda u svemu tome i moja krivnja... Ili sjedim doma, okri
vljujem za svoj status sve druge oko sebe, mrzovoljan sam i srdit na sve oko sebe, mislim kako bih ja trebao raditi ovakav ili onakav posao, trošim na alkohol, cigarete, kladionicu i sl. i ono malo novaca što ga imam u obitelji,
okrivljujem i Gospodina za sve to što mi se događa, psujem ga i vrijeđam,
itd.

PA ŠTO MISLITE, DA LI ČOVJEK S OVAKVIM PROBLEMIMA MOŽE DOĆI U KRALJEVSTV
O BOŽJE? NE
ZAPOSLEN
I
S
MALO
MATERIJALNIH
STVARI,
I
KOJI
DIO
NJEGOVOG
PONAŠANJA
ĆE
GA

DOVESTI
U
KRALJEVSTVO
BOŽJE
A
KOJI
DIO
ĆE
GA
ODVESTI
U
PAKAO?

VRLO JEDNOSTAVNO I LAKO PITANJE KAO I VRLO JEDNOSTAVAN I LAK ODGOVOR. S
AMI
GA
ZNATE.

I ONDA RECITE DA NEZAPOSLEN ČOVJEK, BEZ VRLIH PRIMANJA I MATERIJALNIH S
TVARI
NE
MOŽE
DOĆI
U
KRALJEVSTVO
BOŽJE.
PA
NARAVNO
DA
MOŽE,
PA
ZA
TAKVE

JE
GOSPODIN
PRIPRAVIO
SVOJE
STANOVE!
SAMO
MI
TO
MORAMO
TAKO
PRIHVATITI.

E, TU SE MORAMO GOSPODINU MOLITI. DA TO ŽELIMO I DA GA MOLIMO DA NAM DA
DNE
SNAGE
I
VJERE
DA
TO
TAKO
SVE
I
PRIHVATIMO.
A
MILOSRDAN
JE
I
MILOSTIV
GOSPODIN!
TAKVE
NAŠE
MOLITVE,
U
POTREBI,
OD
SRCA
ĆE
PRIHVATITI!
SAMO
MORAMO
PREPUSTITI
NJEMU
NA
VOLJU,

KAKO
ON
ZNA
DA
JE
ZA
NAS
NAJBOLJE.

A KAKVO JE TVOJE KRALJEVSTVO GOSPODINE!? MA, IZNENADI ME
GOSPODINE. DAJ MI SAMO POMOGNI DA DODEM U NJEGA.

NEKA BUDE VOLJA TVOJA GOSPODINE, VODI ME I JAČAJ PUTEM KOJI SI TI ZA MEN
E OD
ABRAO!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

